

Veronica Iani

SĂ NU SPUI!

Ce faci când un adult îți cere
să taci?

DOXOLOGIA

Iași, 2026

UNU

Șoapte

Maia dă năvală în clasă și se așază în banca de lângă mine.

Îmi flutură pe sub nas un carton argintiu.

– Andrei, uite, David m-a invitat la ziua lui! A dat doar zece invitații în clasă. Îți dai seama?

Scot din penar un carton identic și-l pun pe bancă.

Maia rămâne cu gura căscată.

– Ha! Ai primit și tu?!

– Normal, sunt special. Credeai că doar tu ești?

Maia își aruncă cozile pe spate și se strâmbă.

– Ai venit în clasa noastră doar de câteva luni. Oare când te-am văzut ultima dată stând de vorbă cu David? Să fie luna trecută? Sau acum două luni?

Îi zâmbesc larg.

– Eu vorbesc fără cuvinte... de departe.

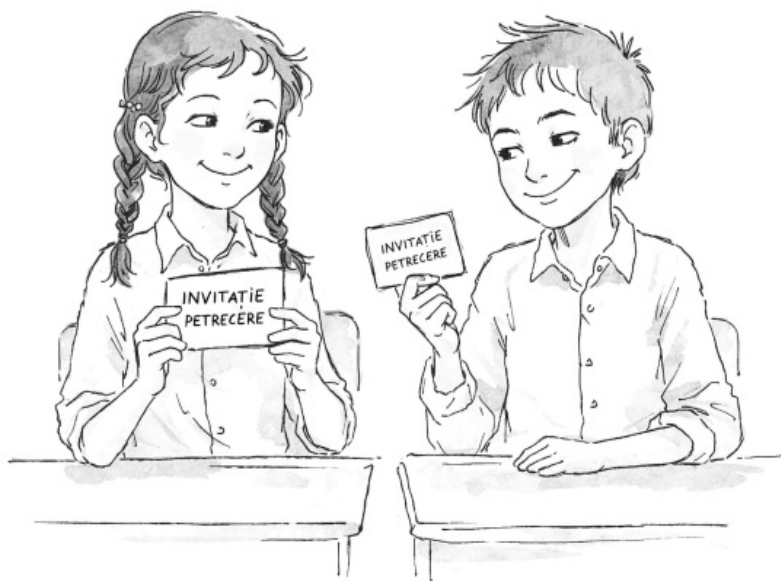
– Termină! chițâie ea și mă împinge, mai să mă dea jos de pe scaun.

– Gata, gata, îți spun adevărul! De fapt, m-a invitat pentru că ești verișoara mea. I-a fost teamă de tine.

Pufnim amândoi în râs.

Din fața clasei, două fete se uită lung la invitația mea și ies pe hol, șușotind.

Probabil n-au primit și ele invitație.

DOI

Gulerul

A doua zi, încă se discută despre norocul celor care au fost invitați la petrecere.

Dar asta doar când nu e David de față.

În pauza mare, în timp ce caut în coșul de hârtii o foaie pe care o aruncasem din greșeală, dau peste o invitație la petrecerea lui David.

– Ce-i cu asta? zic și o scot.

O mână se repede și mi-o smulge.

E Costin.

– Ia uite unde era! zice el.

Și-o îndeasă în buzunar.

Apuc să văd că numele lui e trecut pe carton.

Costin mă fixează cu ochii lui mari, albaștri, dă să mai adauge ceva, dar îmi întoarce spatele și merge în bancă.

– Costin, am auzit că te-ai scuzat că nu poți merge la David, zice o fată.

Un alt coleg chicotește.

– Adevărul e că el nu vrea să apară mâncând în toate pozele de la petrecere.

Costin își freacă burta dolofană.

– Da, m-au pus ai mei la regim de slăbire. Nu mai am loc să intru pe porțile oamenilor. De foame, era să mănânc și invitația.

Râdem cu toții.

TREI

Oglinda

Sâmbătă, eu și mama o luăm pe Maia cu mașina.

Urcă lângă mine, turuind.

– Am auzit că vine la petrecere un fotograf celebru!

Ce zici, arăt bine în bluza asta?

Îmi dau ochii peste cap și-mi țugui buzele, așa cum face ea când vrea să fie admirată.

Cotul ei ascuțit ajunge între coastele mele.

În cele din urmă, mașina oprește în fața casei lui David.

Strigăte, chiote, râsete.

Mama se uită la mine prin oglinda retrovizoare.

– Andrei, dacă ai nevoie, mă suni, da?

O privesc inocent.

– Mami, e prea devreme dacă te sun imediat ce cobor?

Mama mă amenință cu degetul arătător.

– Andrei, vii? strigă Maia și sare din mașină.
Mă dau și eu jos, dar cu încetinitorul.
Țin în brațe cadoul cumpărat de mama.
E legat cu o fundă roșie.
Atât de mare și de lucioasă...
Maia pufnește în râs și scoate telefonul.
Mă fotografiază.
– Ce bine arăți cu roșu! Ești perfect!

PATRU

Scaunul

– A venit pizza! A venit pizza!

Strigătul îi adună pe toți în jurul mesei.

O grămadă de mâini se reped flămânde la feliile aburinde.

– Hei, Andrei, unde te duci? mă strigă Maia cu gura plină și cu sos de roșii pe față.

– La baie! zic și-i arăt palmele.

Își dă ochii peste cap.

– Să te speli și pentru mine!

Când să pun mâna pe clanța băii de la parter, cineva mă trage din spate și mă dă la o parte.

E un băiat cu un cap mai mare decât mine.

Intră val-vârtej în baie și-mi trânteste ușa în nas.

Urlă din interior:

– Scuze, nu mai rezist!